

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 kor. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 60 fil. Nyilttér sora 50. fil.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Pünkösöd ünnepén.

Piros pünkösöd ünnepe van. Emlékezete annak, midőn a názáreti Jézus mennybemene-tele után való tizedik napon elküldé apostolaihoz a Szentlelket, hogy az megihletvén, megerősítse őket a szeretet örök hitvallásában.

Pünkösöd napja van, az Eszme győzelmének ünnepe, emlékezete a kereszténység e földet általölelő szervezésének, mely azután új, el nem muló fényt árasztott a világra.

Egy erkölcsiében tulérett és rothadásnak indult korszakban élt az emberiség, amely az időben két osztályra bomlott. A zsarnokok és a rabszolgák osztályára. A hivalkodó bűn nyiltan dőzsölt az uralom polczán s az erkölcselenségnek oltárokát emeltek. És ebben az időben tünt fel a Megváltó vérével öntözött kereszt jele, hogy átalakítsa a világot. És a kereszt megindult diadalmas útjára. Vértanuk emelték fel a tévelygő nép előtt s a merre haladt, rombadőltek a tévtanok várai s lassan bár, de fokozatosan megkezdődött az átalakulás nagy munkája, mely megteremté a vallás alapjain az emberi civilizációt. A zsarnokokból a felebaráti szeretet hősei s a rabszolgákból szabad nemzetek levének. Ez a kereszt csodás munkája volt.

Avagy nem csodálatos dolog-e az, hogy tizenkét szegény halász, akinek nincs egyebe a tántorithatlan hithűségénél, megindul a földnek minden tája felé, hogy megdöntse, a régi, korhadtt, bűnös világrendet s annak romjain felépíti a keresztény világnézetet, magasztos erkölcsének szelidségével, tanításának tisztaságával s végnélküli emberszeretetével.

Az Isten egy szülött fia nem hiába halt meg a koponyák hegyén, a Golgothán. A megváltás eszménye, a haladás valóra vált s bár sok áldozat vére hullása árán, megvalósult végre egy tökéletesebb társadalomban a műveltség korszaka, mely ledönté a gyűlölet buta bálványait s a szeretet Istenét emelte mindenek fölé.

Mert hiába beszélnek a kételkedők, a hitetlenek, a farizeusok. Az a haladás, amit itt látunk körülöttünk, a melyre oly büszkén mutat rá e haldokló század gyermeke, az mind a kereszténység termékenyítő erejéből vette eredetét. Hiszen a Pünkösöd napján szervezett keresztény egyház volt mindenkor — hosszú időközön keresztül egyedüli — pártfogója a tudományoknak, művészeteknek. Ez volt az egyedüli szervezete a társadalomnak, mely az emberiségnek a nemes irányban való fejlődésre utat jelölt ki.

— A keresztény vallás — kiált fel korunk egyik szellemi nagysága — az emberiség megvalósult eszményei közt a legnagyobb, a legnemesebb, a leghatalmasabb! Általöleli az egész világot s az emberiség minden osztályát egyesítette az isteni szeretetben. A kápolna harangja megszólal az ember alig lakta idegen földrész rengetegein s a templom, melyben az egyház szolgálja a végnélküli áldozatot bemutatja — ott emelkedik a föld minden részén s

egyező zsolozsma hirdeti: Egy az Isten és az a mi atyánk. A kereszt ott van a világvárosok palotái közt s a tenger hullámai által korbácsolt, elhagyott sziklák ormán, melyhez a hajtörött küldi imáját, talán utolsó, elhaló fohását.

És erre a hitre, erre a vallásra, amelynek ily nagy, szinte megmérhetetlen ereje van, mindenkor szüksége lesz az emberi társadalomnak. Szüksége van különösen a mai társadalomnak, melynek kebelében az erkölcsi elernyedés szomorú tünetei kezdenek mutatkozni. Ez a társadalom a kereszténység szervezetéből vette eredetét s aki azt most elakarja attól választani, az a polgárt szakítja el hazájától, a gyermeket tépi le az édes anya kebeléről.

Amíg Európa nagynevű férfiai éppen ez idő szerint is az általános világbéke megteremtéséről tanácskoznak, addig valami nyugtalan áramlat fut végig a nemzetek népeinek tömegein. Érzik, hogy valami hiányzik nekik s ezt keresik. És míg keresik, forradalmakat hirdetnek a fennálló társadalmi rend ellen s egy-egy elvetemült orgyilkos kezét emel még a legártatlanabbra is, mint ezt a világot megrendítő genfi tragédia bizonyítja. Mi itt az orvosság? Nincs más, minthogy az emberiséget vissza kell téríteni a keresztény világnézet alapjaihoz, a forráshoz, mely eloltja az égő lelki szomorúságot.

Nemcsak kenyér kell a népnek. Az is kell, de kell neki eszmény is, mely lelkesítse, hevülni tanítsa, önfeláldozásra tegye képessé, hogy ha kell meg tudjon halni is a hitért, a hűzért. A pünkösöd ünnepén organizált keresztény egyház ezt az eszményt adta meg közel kétezer esztendő óta a népek millióinak. És ezt teszi ma is, midőn ünnepi imára csendülnek a harangok a földteke minden részeiben, hirdelve a kereszténységnek végnélküli örök uralmát.

Pünkösöd ünnepe van.

Elmélkedjete!

Hegedüs miniszter körútja.

— Iparosaink petíciója —

Hollaki főispán értekezletre hívta össze városunk ipartestületeit, hogy behatóbb tanácskozás tárgyává tétessék azon intézkedés, a melyet az ipari pangás, a nyomott viszonyok idéztek elő.

Tagadhatatlan rezignációval vették iparosaink tudomásul, hogy Hegedüs miniszter székelyföldi körútja alkalmával vármegyénk meglátogatását véglegesen elejtette, mivel ideje abban akadályozza. Eppen ezért látta Hollaki főispán, mint az iparfejlesztő bizottság elnöke, szükségesnek azt, hogy iparosaink valami úton módját ejtsék annak, hogy panaszukkal, viszonyaiknak orvoslása végett a miniszter elé járuljanak, a melyet ő, egy memorandum készítése által vél a leghelyesebben megoldhatónak, amit aztán egy az iparosok kebeléből választandó küldöttség nyujtana át a miniszternek Maros-Vásárhelyen.

Megpróbáljuk röviden felsorolni azon módokat, a melyekre ezen petícióban a miniszter különös figyelmé felhívandó lenne.

Tény az, hogy nem olyan régen még, néhány évtized előtt is iparosaink kedvező anyagi helyzetben voltak. Üzletük jól ment, adóssága kevésnek volt; s mesterségük mellett a legtöbb csinos házzal s talán földdel is birt.

Az utóbbi években azonban helyzetük rosszabbra, sőt rosra fordult. *Mesterségük rosszul megy, keresetük alig van s emiatt terhes adósságokba keveredett nagy részük.*

A legtöbb iparosnak minden szorgalma, igyekezete és ügyessége dacára oly rosszul megy immár a dolga, hogy *mesterségével is kénytelen felhagyni*, mert az nem jövedelmez neki annyit, hogy abból megélhessen. S ennek következtében tömegesen pályáznak mindenfelé, hogy bármily rosszul díjazott szerény állást elnyerhessenek.

Könnnyű kitalálni azon okokat, a melyek a jelenlegi mostoha helyzetnek megteremtői voltak.

Oka, első sorban, a *közös vámterület*, amely igazi tönkretevőjük, megölőjük.

A két utolsó évtizedben: a 80-as és 90-es években az osztrák gyárpár hihetetlenül haladt és fejlődött. A gyárak gombamódra nőttek ki a földből s gépeik dolgában is rendkívül haladtak. Aminek aztán az lett a következménye, hogy a kisiparosok Ausztriában is válságos helyzetbe jutottak, mert a versenyt a gyárakkal fel nem vehették, de helyzetük azonban jóval kedvezőbb, mint a miénk, mert a legnagyobb részük, különösen a képzettebbek a gyárakban kaptak állást, elhelyezést.

Az kétséget sem szenved, hogy a *kezével vagy kezdetleges kis gépével dolgozó iparos a nagy gyárakkal nem versenyezhet*. Mert ezek nagy tőkével rendelkeznek s nagyban, gyorsan állítják elő kitűnő szerkezetű gépeik segítségével az iparczikkeket: persze sokkal olcsóbban is, mert ők az anyagot az első forrásból nagyban szerzik be, majdnem fele áron, *mint kisiparosaink, akik az anyagot csak kicsiben a második vagy harmadik kézből szerezhetik be.*

Igy azután az *osztrák gyárak vámmentesen küldik be gyártmányaikat hazánkba* s mivel azokat sokkal olcsóbban állithatják elő: természetes, hogy sokkal olcsóbban árusíthatják is.

A vámmentesen beözönlő osztrák iparczikkek teszik tehát első sorban tönkre iparosainkat.

Nagy baj azouban iparosainkra nézve a *mezőgazdák válságos helyzete is*. Mert hiszen Magyarország első sorban mezőgazdasági állam; s ha rosszul megy a dolga a mezőgazdának, természetes, hogy rosszul megyen az iparosé is, hiszen a mezőgazda a vevője az iparosnak.

A megszorult pénztelen mezőgazda pedig megszorítani kénytelen bevásárlásait. S csekély bevásárlásainál is, nem az áru minőségére, hanem annak olcsóságára van tekintettel, pedig *jól tudja, hogy olcsó husnak hig a leve*. Ha kedvezőbb volna mezőgazdánk helyzete, akkor bizony nem részesitenék előnyben a selejtes, de olcsó osztrák iparczikkeket iparosaink szolid készítményei felett, melyek ugyan drágábbak, de kétannyi ideig tartanak.

Az ipar és kereskedelem rovásán nagy a *modern saskajárás*. Idegen, külföldi utazók keresztül-kasul száguldják ez országot, mindenütt kilincselve, *minden árut ráerőszakolva boldog, boldogtalanra*. Az ajtón hiába lökik ki, mert arczátlanságuk akkora, hogy ekkor képesek még az ablakon is bemászni.

Tolakodók, igazi néven nevezve szemtelének a végtelenségig és legtöbb a lelkiismeretét — mint fölösleges podgyászt — nem czipeli magával.

Ne értessünk félre, *nem a kereskedői utazók intézménye ellen van kifogásunk*. Ez szükséges kelléke magának a kereskedelemnek; kényelmesség, gyorsaság teszi a kereskedelmi ügyletek lebonyolítását és egészsegesen hat a szabad verseny fejlesztésére. Mi az emberek azon fajtája felett törünk pálczát, kik *elnyomoritották magát az intézményt* lelkiismeretlenségből, kapzsiságból, provízió hajhászatból, rontva a helyi piacot, tönkretéve a kisiparos existenciáját, s *selejtes, külföldi áruval elárasztva az egész országot* akkor, amidőn a magyar kisiparra egyáltalán nem

lehet rámondani, hogy munkája roszt. Inkább az a baj, hogy még mindig *ósdias lelkiismeretességgel dolgozik* s hite van abban, hogy az iparkészítményeket az életben *azok jósága szerint tiszta mérleggel mérlik*.

Fel lehet venni még e pont alá a *házaló kereskedést* is. Egyes utazók dús választékú mintát hordanak magukkal, a melyet aztán az illetőnek azonnal át is adnak, a melyielyel így aztán teljesen tönkreteszik a helyi iparost, kereskedőt.

Hála istennek, ez utóbbira nézve Hegedüs miniszter megtalálta az orvoslást a házalókereskedés korlátozásával, a melynek jótékony hatása már közelebbről érezhető lesz.

A tisztességtelen verseny. Az nem szenved kétséget, hogy a szabad kereskedelem kinövései nálunk épugy érezhetők, mint másutt, s addig, míg több nyugoteurópai állam szükségesnek látta, hogy e visszaélések ellen törvényes intézkedésekkel védje meg a nagyközönséget, a magyar publikum becsapását nyugodtan türte a törvényhozás, a mig aztán Hegedüs miniszter éles szeme a mult évben azt is meglátta. A korcs szabadverseny mellett nem a jobb érvényesül, de az erősebb. Nem az boldogul, aki érdemesebb, de a ki éllelmesebb. Nem az nyer, aki becsületos, de az, aki szédelgő. A kinek a *hangja nagyobb*, aki *szerénység* helyett ostobául tolaakodó, aki *szemesség* helyett, *szemtelen*. Ilyen módon a szolid, becsületos üzletembert az elé a dilemma elé szoritoták, hogy vagy *megmarad a tisztesség elvei mellett*, s akkor *elveszti közönségét, vagy uszik az árral*, s akkor *elveszti becsületét*. Ha itt, e szűkelben vett országunkban *körülnézünk*, bizony csak tapasztaljuk mindazon ferdésegeket, hogy az *üres szédelgők, sima szavú tolaakodók*, nagy hangú, a butaságig *üres frázisokkal* — *tudnak boldogulni*.

Szükségesnek találjuk itt hangoztatni, hogy az *iparnak a képzéshez való kötését* kell szigorítani, a melynek jó nagy része volt a jelenlegi állapotok megteremtésében.

Igen nagy hátrány még iparosainkra nézve, hogy a *közös hadsereg magyarországi részének felszerelését* jobbára idegen vállalkozóknak adják ki, akik *mellőzik iparosainkat*, a hadsereg felszerelését *osztrák gyárak által eszközlik* és így az a rengeteg pénz kimegy az országból. Am ha a hadsereg felszerelését iparosaink végeznék: akkor rajtuk lényegesen segítve volna és ekkor az a sok millió nem vándorolna az osztrák vállalkozók és gyárosok zsebébe.

És most végül rátérünk az *elviselhetetlenségig felszofolt adóra*, a mely iparos osztályunk megélhetését a maga vandal kivetésével teljesen tönkretette. Az adó nem gyűlöletes, sőt a népfelség szimboluma. Az adórendszernek mostani megállapítása eredményezi azt, hogy a polgárság följajdul annak nyomása alatt.

Ebben is Ausztria mögött kullogunk. Ott az új általános kereseti adó *progresszív alapon* épült föl. A törvény által megállapított skála szerint kétezer koronás keresetig 2–6 százalék, 12 ezer koronás keresettől följebb pedig 8–12 százalék. Amig a magyar iparos vagy kereskedő 200 korona kereset után 20 korona adót fizet, az osztrák csak 4 koronát tartozik fizetni; az osztrák 800 kor. után 30 koronát fizet, a magyar 80 koronát. És olyan a mi adózásuk, hogy évről-évre magától nő, mint a lóhere.

A magyar ipart pedig valójában *el kell kezdeni pártolni és fejleszteni*. A tengersok papiros, tinta és nyomdafesték, amit ezért az érdekért elhasználtak, tiszta nemzetgazdasági kár és minden lelkesedés sült bolondság, ha az ipari munkákat ott is, ahol nem vagyunk vele kénytelenek, idegen kézre bizzuk és a magunk versenyképes iparára az osztrákot tudva rá szabadítjuk.

Ez a közgazdasági tudás igen nagy hiányára vall, mellette kishitű eldítélet s valljuk meg, hazafiság tekintetében is kifogás alá esik.

Az az út, a melyet Hegedüs miniszter folytat, a legkomolyabb tanulmányút, s azért teszi ő aztat, hogy lásson, nem pediglen, hogy lássák. Ha már Udvarhelyvármegye elesett attól a szerencsétől, hogy itt saját szemével győződjék meg az állapotokról, mindenesetre szerencsés ötlet Hollaky főispántól az, hogy iparosaink kívánságait, bajaik előidőzését és orvoslását petíció alakjában hozzák az ő tudomására, mert ez jele annak, hogy iparosaink felébredtek, némi reményt táplálhatnak arra, hogy fölszabadulnak az idegen gyámkodás alól s iparunk nemzeti, magyar, szabad és független lesz.

Az a föld, a melyben magyar ipar terem, jó föld, csak meg kell dolgozni. Egy emberként kell sikra szállniok és felhagyva minden ábránddal annak

a megvalósítására kell törekedniök, a mely szilárd alapja lesz a későbbi munkának.

Igy tehát e kérés eredménye elé várakozással nézünk, hogy Hegedüs kereskedelemügyi miniszter megfogja-e hallgatsai az iparos osztály panaszát, addig is azonban — *teljesítse mindenki kötelességét.* —

—k.

Ujdonságok.

Hegedüs miniszter — nálunk. Lapunk zártakor illetékes forrásból értesülünk, hogy *Hegedüs Sándor* kereskedelemügyi miniszter székelvöldi körutjába utóbb vármegyénk meglátogatását is felvette s így körülbelül már július hó első napjaiban őt városunk falai között üdvözölhetjük. Vármegyénk közönsége nagy reményeket fűz e látogatáshoz s megyszerte örömmel várják és készülnek a népszerű miniszter fogadására, mivel nagyon hisszük, hogy az ő megedzett éleslátásával itt minálunk is rögtön a gyökerére tapint a létező bajoknak s azoknak orvoslásáról gondoskodni fog.

Főhercegi látogatás. *József főherceg* — mint lapunk utóbbi számában már említettük — f. hó 9-en a délutáni vonattal érkezik városunkba, a honnan másnap, vasárnap reggel folytatja útját kocsival Csik-Szeredaba, ahol a honvédség fölött szemlét tart. Városunkban fogadására még ezidőszert programmal egyáltalán nincsen megállapítva.

Emléket az agyagfalvi réten! Az agyagfalvi réten felállítandó Székely-émlék javára adakozott a Toroczkoí takarékpénztár 5 koronát, ezt hozzáadva a már begyűlt 2751 kor. 07 fillérhez, az alap összege tesz 2756 kor. 07 fillért. Fogadja a nemesszövü adakozó pénztár, hazafias adományáért a végrehajtóbizottság halás köszönetét. *Ferenczi János*, végrh. biz. pénztárnok.

Kinevezés. A király *Máthé Dénes* oklándi járásbíróági aljegyzőt a tordai törvényszékhez albiróvá kinevezte.

Iparosok értekezlete. Városunk iparosságát a miniszteri látogatás alkalmából, *Hollaki* főispán értekezletre hívta egybe, amelyet m. hó 31-én tartottak meg az iparos osztály élénk érdeklődése mellett. *Hollaki* főispán üdvözölte a szép számmal megjelenteket, akik között az intelligens osztály is képviselve volt. Majd konstataulta azt a tényt, hogy Hegedüs miniszter utóbb felvett programjába vármegyénk meglátogatását, tekintettel sokoldalú elfoglaltságára, elejtette, azonban ő szükségesnek véli, hogy azért a Marosvásárhelyen tartandó székelyföldi kiállításon, városunk iparososztályának azon része, amely a többi városokkal a versenyt felvenni bírja, részt vegyen.

A búcsú.

— Irta: *Harmath Lujza.* —

Ez a nép még eljár imádkozni. Az öreg, munkától keményre edzett arcokon ott látom a tiszta áhitat, a megnyugtató erőt adó hit kinyomatát és gyönyörködöm benne. Ebben az elfanyalodott világban, hol kiválónak nevezett emberek tobzódna az erkölcstelenség kultiválásában, jól esik az ember lelkének az a parányi érzés, hogy még nem fordult fel a világ fenekestül. Nem sok van már odáig igaz, de még nem vagyunk éppen benne: talán napok választanak el. A nép, ez a jó székely nép még áhitattal borul le a Megváltó keresztye előtt és hiszen benne. Nem erkölcsös szerfelett, de nem romlott, nem éppen tiszta kezűek, de nem rabló nép. Inkább a virtus, az őserő viszi a bajba. Hátrálni nem szeret, ha becsületről van szó, vagy ököljogról. Ilyenkor nem ismer maga fölött urat s ott lehet a főszolgabíró s a vármegyének minden nagyura — kiket különben egész alázattal tisztel hétköznapon — nem hederit rájuk. A becsület az első: székely emberről ne mondhasa senki, hogy gyáva.

Ötözetük csinos, tiszta, kevés kivétellel olyan most is, mint az ősapjuké volt. Az asszony nép az más; az rajong az ujításért. Ide a bucsura is cifrálni jár az ifjabbja és szemük nem az oltáron csüng, hanem a daliás legényeken, kik a katonaságtól tény, hogy sok hetykeséget, erkölcsrontó kultúrát hoznak magukkal, de majd levedlik róluk a föld porától minden idegen, épp úgy, mint az apjukról levedlett annak idején.

Mert talán egy népfaj sem tartja meg jobban

Ez ügyben a tanácskozás eredménye az lett, hogy a *részvenni óhajtok ebbeli szándékukat f. hó 5-éig Ádám Albert m. I. aljegyzőhöz, tb. főjegyzőhöz kell hogy bejelenték.* Az értekezlet második tárgyát a miniszternek egy memorándum átnyújtása képezte, amelyben iparosaink összes bajaikat s azok orvoslását mondanák el. A memorándum megszerkesztésére *Solymossy* Endre koll. tanár kéretett föl, ki azt a következő pontok alatt gondolta precizizozni: *Általánosak*: 1. Megfelel e a mostani ipartörvény minden részletében a székely kisipari érdekeknek. 2. Milyennek tapasztalták a helybeli ipari közigazgatást az iparra, iparosra nézve? 3. Milyen arányban áll az iparkereseti adó az iparkeresményével? *Részletesek*: 1. Hány tagból áll a társulat jelenleg? 2. Hány tagja volt 1872-ben? 3. Hányan jutottak tönkre, vándoroltak ki 1872. óta? 4. Honnan kapták az anyagot 1872-ig? 5. Honnan most? 6. Hogy és hol értékesítették 1872-ig? 7. Hogy és hol értékesítik most? 8. Mekkora összeget képviselt az értékesített áru 1872-ig? 9. Mekkora összeget képviselhet most? 10. Mik azok a nehézségek, melyek útját állják az értékesíthetőségnek? 11. Mikép lehetne segíteni a jelenlegi nyomott helyzeten? Ezen kérdő pontok az egyes ipartestületeknek megküldetnek, amelyeket azok saját kebelükben beható tanácskozás tárgyává téve töltötenek ki s az így visszaérkezett iven alapján állítaná össze a memorándumot. Az értekezlet éljenzéssel fogadta el *Solymossy* indítványát, amely után *Hollaki* főispán köszönetet mondott az érdeklődésért s ígéretet tett arra, hogy a miniszternek átnyújtandó petíciót öneki különös figyelmébe ajánlja. Az értekezlet a főispánt lelkesen megéljenezte.

Temetés.

Visznek egy koporsót
Nagy gyászfelleg rajta,
Virágok is sirnak
Mit a tavasz hajta . . .

Letört rózsabimbót
Kísér ki nagy bánat,
Mennyi szép remények
Vele sirba szállnak . . .

Megtépett rózsafa,
Kis virág árvája,
Tudom a sohajod
Ki-kijár hozzája . . .

Ne sirasd jó anya
Hisz menybe költözött,
S találkoztok ti majd
A csillagok között . . .

Kertész Albert.

Bod Margitka meghalt. Egy ártatlan kis leányka hunyt el a mult hó utolsó napján. Alig tizenhárom éves korában a pusztító, gyógyíthatlan kór forró láza kerítette hatalmába, beteg lett és szenvedett

ősi szokásait, ősi eredetiségeit, mint a székely. Valami csodálatos szívóssággal ragaszkodik hagyományaihoz és kinézi a faluból, aki hadat izen ősi intézményeinek.

A negyedik faluban van a bucsu, de elmegyek, mert szeretem a népet látni a maga helyén. Ragyog a falukban minden ház a tisztaságtól s minden kapura szép színes betűkkel oda van felírva, hogy ki építette isten segélyével.

Az ünneplő falu meg zöld ágakkal s virágokkal van díszítve. Nem azért, mintha kertben, udvarban ne volna elég zöld lomb — a székelyházakat lombok és virágok veszik körül — de mert így dukál a tisztességért.

A kapu meg tárva-nyitva várja a vendéget s ha nem jön, fog magának, mert bizony nagy szégyen az, ha ott marad az élet szegényen.

De jut is mindenüvé, hiszen vannak vagy kétezeren. Mikor kocsink megáll, elhangzik a „dicsértesség!” s én örömmel mondom rá a „mindörökké“-t. Jól esik látnom ezt az értelmes arcú, tisztességtudó tömeget, melyben talán egyetlen öreg vagy gyermek sincs, aki ne ismerné a betűt.

A szétváló emberfal között beérünk a templomba s csakhamar felhangzik a „Szent vagy Uram szent vagy!” Mindje énekl. Huzzák azt erre, arra s mégis szép. Az egészséges lélek áhítatát érzem benne, a romlatlan lélek pillanatnyi megnyilatkozását és jól esik. E népbe vetett hitem erősbül. Hazánk e legkeletibb részében fészkelő parányi nép fenn fogja tartani a magyarság erejét, jogait és faji jellegét mindenha.

Nem fog az imádság: szemlélődöm és annyi, történet jut eszembe.

kimondhatlanul. A szép, forró nyárba, virágok nyílásába úgy nem tud teljességgel beleilleszkedni a kis leány halála. Annyi fájdalmas poézis van ebben a kifürkészhetetlen halálban, úgy utána indul a virágerdő s annyi sóhaj, annyi néma vágy megy vele, annyi köny perog le, mint hulló, őszutói harmat... Legyen áldott a Teremtő neve, aki így alkotta az emberi szívet, hogy az képtelen hinni az örök elmulásban; nem hisz az örök enyészetben, mert érzi, hogy föltámad, érzi, hogy még találkozik azokkal, akikhez életében oly nagyon ragaszkodott s akik őt oly nagyon szerették. Az ártatlan kis leány temetése tegnap délután történt meg a ref. vallás szertartása szerint osztatlan részvét mellett. Halálát szülői *Bod* Károly koll. tanár és neje *Borbély* Etel, ugyszintén testvérei *Emma*, *Sándor*, *Etel*, valamint nagyszámu rokonság gyászolja. — Ravatalára koszorut helyeztek: Felejthetetlen kedves gyermeknek — Szülői: Forrón szeretett Margitunknak — Testvérei. A kedves jó Margitkának — Sándor és Berta. Margitkának — Kiss néni. Kedves Margitunknak — Kereszt-tata és mama. Margitkának — Kovács Dániel és családja. Margitnak — Illyés bácsi. A jó Margitkának — Tanítónője (M. V.) Margitnak — Annuska (M. A.) Margitnak — Fejes és neje. Szeretett Margitkának — Barátnői. Margitnak — Bedő Ilonka és Sarolta. Margitnak — Sebesi testvérek (Brassó).

Unitárius istentisztelet. A helybeli unitáriusok pünkösztünnepi istentisztelete a polg. önképző-egylet nagytermében június 4-én d. e. 1/2 11 órakor kezdődőleg tartatik, mely alkalommal konfirmáció és urvacsora osztás lesz.

Konfirmációi ünnepély. Lapunk közelebbi számában említettük, hogy a confirmándusok kikérdezése m. hó 24-ikén d. u. történt, a mikor a növendékek tudatos, talpraesett feleletükkel valóban megelégték a felekezeti különbség nélkül összesereglett nagyszámu hallgatóságot, melynek érdeklődése csak fokozódott a 27-iki ünnepély iránt, a melynek tudósítása képpen a következő sorok közlésére kértek föl: „Alig zúgott át városunkon a harangok hívogató, ünnepélyes hangja, csakhamar megtelt a virágokkal és zöldágakkal feldíszített templom belseje. Az invokáció és CLXVI. dicséret elhangzása után egy, a dalegylet által szépen előadott klasszikus énekdarab emelte ki a lelkeket a köznapiság fojtó légköréből. Kellemesen lepott meg a felsőbb leányiskola ének-kara korrekt, összhangzatos énekével. Majd szállott Istennek ígéje a zsufolt templomban, beleütödvé száz és száz szívbe, meggyőzve azokat arról, hogy csak az épít kösziklára, ki egyedül a Krisztusra épít, hogy rajta kívül más fundamentum nincs, hogy csak ő az egyetlen név, mely által kell nekünk megtartatnunk. Mintha a felnöttek együtt tettek volna fogadást a fogadásteveőkkel, együtt avattattak volna fel ismételtén a felavatandókkal, együtt erősítették volna meg fogadásukat a növendékekkel s együtt

áldottak volna meg azokkal! Minden egyszerűsége mellett is megható jelenet volt, midőn a 83 növendék térdre hullva fogadta isten ingyen kegyelméből való áldását. Valóban ösztönszerűleg éreztük az egész ünnepély hatása alatt, hogy Sionuk szíve megdobbant s ebből biztatást vettünk a jövőre, hogy kietlennek mondott sziklatömbjén is fakad még virág, hogy *fagyos* (?) ormaírói is ömlik még alá terméketőleg az életnek tiszta vize, hogy hiába zugatják föltötte a halál csegettüjének régi melódiáját, ad rá viszhangot, ha kell csevegő madárdalként, ha kell miként mennydörgés.

Nyilvános köszönet. Hálás szívvel mondunk köszönetet mind azoknak, kik felejthetetlen kedves *Margitunk* halála által okozott újabb veszteségünk fájdalmában velünk osztoztak. *Bod* Károly tanár és gyászoló családja.

Udvarhelyvármegye törvényhatósági közgyűlése. Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottsági tagjait dr. *Damokos* Andor alispán a folyó hó 16-án tartandó rendes közgyűlésre a napokban kibocsátandó meghívóval és tárgysorozattal hívja egybe. A tárgysorozat kormányrendeleteket, hivatalos előterjesztéseket, választásokat, községi ügyeket, átiratokat és kérvényeket tartalmaz 51 pont alatt. A választások alá van felvéve az előléptetés által megüresedett *árvaszéki elnöki* és az ujonnan rendszeresített *szolgabírói* állásoknak való betöltése.

Színészek városunkban. *Fekete* Béla színigazgató, ki utóbb drama, népszimű, vigjáték és operette társulatával Győ-Szt-Miklóson időzik, Herculesfürdőre való utaztában, városunkban mintegy 18 előadásra bérletet hirdet s előadásainak sorozatát ma este a Galter-féle szinkörben az *Arany kakas* című három felvonásos énekes vigjátékkal kezdi meg. A társulat jó erőkkal rendelkezik, s igen valószínű, hogy városunk műpártoló közönsége méltányolni fogja *Fekete* igazgató azon vállalkozását, hogy itt városunkban rövid időre bár, letelepedett. Repertoárjában a budapesti színházak legujab műsordarabjai vannak, amelyeket szabatos, jó, összevágó előadásokban ígér színrehozni. A bérletek felvételét *Mátray* Gyula titkár teljesíti. Bérletárak 12 előadásra: I. r. körszék 18 kor, II. r. körszék 16 kor., zártzék 12 kor. A bérletet kedden 5-ikén kezdik meg, mely alkalommal *Alarczsból* című ujdonság fog színrekerülni.

A püspöki körút. Gróf *Majláth* erdélyi róm. kath. püspök m. hó 27-ét, mint az uti programjában felvéve volt, városunkban töltötte, azonban innen nem 29-én, mint az előre meg volt állapítva, hanem már 28-ikán reggel 8 órakor folytatta útját Vágásba, majd Szentegyházás-Oláhfaluba, onnan pediglen Csik-Somlyóra, hol a tanuló ifjuság telkigyakorlatait végezte, s részt vesz a nagy búcsun. Városunkban időzése alatt a hívek ezrével keresték föl a kath. templomot, s gyönyörrel halgatták egyszerű szavakkal, szívhez szólóan elmondott beszédeit. 27 én

délután részt vett a főgymnasium jubiláris ünnepélyén, a melynek minden egyes pontját látható élvezettel hallgatta végig.

Gyertyánffy-ünnep Budapest. Szép ünnepély folyt le az elmúlt héten Budán, az állami polgári iskolai tanítóképző intézetben. Gyertyánffy István, a paedagogium igazgatója tiszteletére, nyugalomba vonulása alkalmával volt tanítványai búcsu-ünnepélyt rendeztek. Gyertyánffy nyugalomba vonulása alkalmával 20.000 koronás alapítványt tett le egykori tanítványai fiainak javára. Az érdemdús igazgató a *Gyertyánffy testvérek* helybeli vaskereskedő cég tulajdonosainak nagybátyja.

A Dalegylet közgyűlése. A következő sorok közlésére kértek föl: A sz.-udvarhelyi dalegylet f. hó 4-én d. u. 2 órakor a városi községi iskola tantermében az alábbi tárgysorozattal tartja 13-ik évi rendes közgyűlését. 1. Elnöki megnyitó beszéd. 2. Titkári jelentés. 3. Pénztári számadások felülvizsgálata. 4. Az 1900 évi költségelőirányzat tárgyalása és megállapítása. 5. Indítványok. 6. Tisztviselő és választmányi tagok megválasztása.

Az aszfalt járdát építik. A sok huza-vona után talán végre mégis sikerül a The-Neuschattel vállalatnak városunkban az aszfalt-jára lerakásához hozzá kezdeni. A módosított, jóváhagyott és elfogadott szerződés következtében *Schöntner* Ferencz a vállalat mérnöke felszólítására, az aszfalt bizottság *Hlatky* Miklós elnökle mellett tegnap reggel 7 órakor gyűlést tartott, amelyen *Schöntner* azon óhajlásának adott kifejezést, hogy a muokálatokhoz már f. hó 5-én, kedden akarnak hozzá kezdeni, amiért kérte a bizottságot, hogy a járda nivellirozását megállapítani sziveskedjék. A bizottság azonban, tekintettel arra, hogy a tanácstól nem kapta kézhez sem a rajzot, sem pediglen a szerződést, jelleuleg azt nem határozhatta meg s annak kijelölését el kellett halasztania s így az valószínűleg magára a vállalatra fog bízni, természetesen ellenőrzés mellett. A bizottság a mérnök kérésére a homokos kavicsot minden felelősség kizárásával megtekintette s úgy határozott, hogy azt minden egyes keverésnél fogja, a szerződés pontjai szemelött tartásával, ellenőrizni.

Megharapta a veszett kutya. Erkeken — mint lapunknak írják — az elmúlt napokban egy veszett kutya oly súlyosan megmarta az ottani cigány gypmestert, hogy Budapestre kellett szállítani a Pasztör-intézetbe. A gypmestert maga a község jegyzője *Bálint* Mihály kísérte Budapestre.

A kollegium tornavizsgálata. Az ev. ref. kollegium versenyekkel kapcsolatos tornavizsgálatát mult vasárnap délután 3 órakor tartotta meg, a kollegiumkertben kedvező szép időben, igen nagy számu közönség érdeklődése mellett. A tanulók pedig századba alakulva zászlókkal, dob- és kürtszó mellett vonultak *Szabó* András és *Szabó* Árpád tornatanárok vezetése alatt a vizsgálat színhelyére s ott először a kisebbek két csoportjával (I—III. o.) *Szabó* Árpád mutatott be sor- és szakaszgyakorlatot, majd egy csinosan összeállított szabadgyakorlatot s pár társas és labdajátékot. Azután a nagyobbak két csoportjának (IV—VIII. o.) következett a vizsgálata, melyet *Szabó* András vezetett. A IV—V. osztályból álló csoport a szabadgyakorlat után egy 10 pontból álló s minden izében összevágó szabadgyakorlatot mutatott be s vizsgálata végeztével néhány élénk futó, társas- és labdajátékot (Üsd a 3-ikat, körfutó, gyere pajtás, kakasviadal, labdakergető és labdaöklöző); a VI—VIII. osztályokból álló csoport pedig a zártrendű szakaszgyakorlat komplikáltabb alakításait végezte, mindeket katonás magatartással s szabatos, gyors kivitelben; majd egy 10 pontból álló nehezebb botszabadgyakorlatot s végül egy harcziás labdajátékot (határrugó.) — Ezek végeztével megtartattak a szokásos versenyek, melyeken igen sokan kitűntek s igen szép eredményt, ügyes és precziz gyakorlatokat lehetett látni a *nyujtón* (Kovács Lajos 8., Incze Simón, Fosztó Dénes 7. o., Pál Dénes 3. és Tolvaly Tibor 1. o.); a *gyűrűhintán* (Incze S., Fosztó D., Kovács L.); a *súlydobásból* legjobban Fosztó Dénes tűnt ki, ki 7 kilós vasgolyót 9.5 m. távolságra dobott; a *rudugrásból* (Fosztó 2.3 m., Zib István 4. o. 2.25 m.); a *távolugrásból* legszebben ugrottak: Fosztó D. (5.3 m.), Kovács L. (5.15 m.), Deák Béla 4. o. (5.15 m.), Hegyi István 4. o. (4.55 m.) Szentes és Péter G. 3. o. (4.4 m.); *futásból* első lett Bedő Iván 3. o., a *mászásból* Ferenczi K. 3. o. — A versenyek végeztével a tanulók oszlopba alakultak félszázadokkal, mire *Szabó* András imához fuvatott s ezzel a minden tekintetben kitűnően sikerült vizsgálat befejeződve, 7 órakor megtörtént a felvonulás.

Ime ott látom a falábu Faragó Nagy Istvánt, ki egy tüzeset alkalmával vesztette el féllábát.

A kis kunyhó tüzet fogott s a bölcsőben sikongott a gyermek. Az anya nem volt otthon, valahol járt, ahol nem kellett volna s úgy hiszik az elvált ura lobbantotta fel a házat azalatt. Most, hogy a láng felcsapott, ott fetreng a földön és jajong gyermeke után, mint a kölykétől megfosztott farkas. Nincs ki könyörölgjön, oda ég a gyermek, ha megszakad is utánna az anya szíve.

A tömeg rémülten, bután borzong, de nincs bátorságuk, hogy berohanjanak a sziporkázó lángok közé: mindenki életét félti.

És egyszer csak a rémület ordítása hangzik mindenfelől, Faragó Nagy István, a katonaságból nemrég hazatért legény ugrott a lángok közé. Ur Isten, ki menti meg! Néhány kínos percz mulva perzseli hajjal, bajusszal hozta a sikongó gyermeket, melyet az anya örült kacagással kapott ki a kezéből... Még egy lépés... és a ház össze omlik e perczen s félig-meddig maga alá temeti a szerencsétlen embert.

Meggyógyult, csak féllába s ifjusága — elég nagy ár — maradt ott. A nép Isten újját látja-e dologban, mert úgy mondják nagy része volt benne, hogy az asszony elvált az urától...

Megbűnhődött érte, ha úgy volt.

És ott látom Virág Julit, akit három évvel ezelőtt úgy ismertem, mint a vidék legszebb leányát.

Karcsu, fiatal, üde volt, mint a ringó nádszál az ér mentén s most meggörnyedt, siri-sárga, vértelen és olyan fekete karikák vannak a szeme körül, mintha nyavalya bántaná.

Olahországbán járt a szerencsétlen, az eldorádban, az ígért földje, ahol mindent ott hagyott és az ígért aranyok helyett ifjusága roncsait hozta haza csupán...

Most már senki sem akad, aki fejkötő alá juttatná, nőtát csináltak rá a legények és énekelik fonóban, tánczban:

Székely leány uri mód,
A székelynél oláh jobb.
Ha jobb neki úgy bánja,
Székely legény nem látja.
Maradjon ott magának.
Leányok vén anyjának.

Szegény, szerencsétlen! Bűnbánóan járul az oltár elé az áldozáshoz. Vajjon megbocsátja e az Uristen a tévelygők bűneit...

Ki tudja?

Az emberek nem, azt látom.

Oszlik az embertömeg, az Ave Mária utolsó hangjai csendülnek a kórusban. A falubeliek fogják a vendéget s viszik haza tiszta székely vendégszeretettel, a plebánián, a jegyzőnél, tanítónál muzsika szól, vigan van itt minden ember fia: ünnepel a falu.

Hanem az ifjuság nem sokat ügyeli ebédet, vendégszeretetet, a Vincze Péterék új csüjében gyűl össze a délutáni tánczra, ahol a friss tapaszt döngölik keményre. Látom is már a csendőrök lobogó tollas kalapját feltűnedezni a közelben, mert alighanem lesz szükség reájuk.

Hiában, az ősi virtus a mostani, paragrafusokkal elkinzott nemzedékben is ki-kitör s egyik falu sem hagyhatja a maga jussát szégyenszemre.

De hát jól van így, nem lesz emberhalál belőle, legfeljebb az ifju pezsgő vér heve lohad kissé alább.

„**Királyi országos cipészet**“. Egy szaklapban olvassuk a következőket: A nyájas olvasó, a kinek fogalma sincs arról, hogy a cipészetnek olyan ága is van, a mely királyok által vagy specialiter királyok részére avagy valamely speciális módszer szerint műveltetik, természetesen el sem tudja képzelni, mi a patvarba lehet az a cipészet, a mely ezzel a diszes jelzővel ékeskedik s mivelhogy országosan üzött cipészetről még kevesebbet hallott, épenséggel nem csodálkozunk rajta, hogy eláll a szeme-szája ennek a csadabogárnak a láttára. Pedig ez a csadabogár él és virul és grasszál mód fölött a tisztességes mesterember rövására. A n.-enyedi fegyház nyomatja rá számláira és egyéb nyomtatványaira ezt a cifra címet: „Kir. orsz. fegyintézetű cipészet Nagy-Enyed.“ Ez az époly együgyű, mint jogosulatlan czim ékesen illusztrálja azt a tisztességtelen versenyt, amelylyel ez az állami intézet — mint már egyszer megirtuk — a hazai kisipart károsítja. Reméljük, hogy ez az eset hozzá fog járulni ahhoz, hogy a fegyenczipar kérdése mielőbb rendeztessék.

Tűzoltók majálisa. A helybeli önkéntes tűzoltó-egylet jóhírű majálisát az idén — mint említettük — *hétfőn, 4-én* délután 6 órakor kezdődőleg tartja meg a Galter-féle kerthelyiségben. A rendező bizottság minden lehetőt elkövet a mulatság érdekében s igen valószínű, hogy az a nyári mulatságok egyik legsikerültebbje lesz, mivel aziránt városszerte nagy érdeklődés mutatkozik.

Megszűnt lap. A Marosvásárhelyen megjelenő *Közérdek* című politikai és társadalmi hetilap, melynek *Pálffy Mihály* ügyvéd volt a szerkesztője és kiadója, megjelenését beszüntette, mivel szerkesztője az ugyancsak ott megjelenő *Egyenlőség* független napilap szerkesztését vette át.

A gibicz vallomásai.

— Irta: H. F. —

Nem törődve a gibicz külsőségeivel, lélektani szempontból annak két válfaját különböztetem meg: az igazlelkű gibiczét és a hipokritáét.

Magam az első, — sajna, oly ritka — fajta-hoz tartozom. Nem játszom semmiféle szerencsejátékot és nagyon kedvelem a játék minden nemét. Mindegyikhez konyitok, a baktól kezdve a tartliig, méltatom egyre váltakozó kombinációk elmés szerkesztését és megcsodálom finomságait. Nem hiszem azonban, hogy magam végig tudnék játszani akármilyen együgyű kártyajátékot anélkül, hogy zajos botránynak ne volnék okozója. Ha játékos volnék, akkor alkamasint a tarokkot kultiválnám, mert ez a legelméletesebb és legmulatságosabb játék. Mivel azonban csak gibicz vagyok, mód fölött kifejlődött bennem a hazard-játék platói szenvedélye. Szomorú, de úgy van, hogy egyforintos ferblizhez már le sem ülök, amíg azonban ezres bankót látok a baccarat-bankban, hat ökörrrel sem huznak el a zöld asztal mellől.

Elmondhatom, hogy az én tartózkodásomnak oka nem a fukarság, nem is a szenvedély hiánya, hanem egy különös, tehetségbeli fogyatkozás. Nem tudom ezt megmagyarázni, csak analógiával. Ismerek egy zenebarátot, a ki mindig ott van az operában, ha Wagnert adják; valóságos extázisba esik, ha meg szólal Szikfrid madármotívuma, vagy a valkür hatalmas szerelmi dala. És ez az ember nem játszik semmiféle hangszereken, de a hejretyet sem tudná helyesen elfűtyni. Ilyenformán vagyok én a kártyával: ismerem, kedvelem, méltatom és élvezem a játékot, de az alkotó és reprodukáló tehetség teljesen hiányzik belőlem.

Az igazlelkű gibicz sohasem fog elítélően nyilatkozni sem a játékról, sem a játékosról. Ha gyöngeség, ha léhaság vagy bűn a játék, a gibicz is ludas benne. Ha pedig erény a játéktól való tartózkodás: nem illeti érdem a gibiczet.

Másképp nyilatkozik a hipokrita gibicz. Az ő tartózkodásának oka ugyanaz, mint az igazlelkűé, vagy más. Lehet fukarság, gyávaság vagy valamely külső körülmény, (Anyósna, örökhagyónak hagyott becsületszó.) Őt sem lehet egykönnyen elcsalni a játékasztal mellől, ő is bensőleg szenvedélyes játékos, a ki veszély nélkül kívánja élvezni a játék izgalmait, de ő elvet csinál a kényszerűségből és érdemül rója fel önmagának tehetetlenségét. Tudja, hogy benne megvolna a bűnös szenvedélynek akár egy szikrája is és mindig elítélően nyilatkozik a kártyásokról. Ha rosszáló fejcsoválás és erényes homlokránczolás közepette hajnalig elgibiczelt, megvárja még, míg a játékos társaság megolvassa a pénzét. Meg van róla győződve, hogy úgy a nyertes, mint a vesztes hazudik. A nyertőt irigyl, a veszőt kárára örül a fekete lelke. A szerencsés játékosról azt harszteli, hogy gyanus exisztencia, a ki kártyázásból él, a szerencsétlen partnert pedig hülyének deklarálja, a ki a kártyaasztalon pocskolja el a pár garasát. Egyébként pedig olyan ő, mint a bizonyos prűd leányzó, a ki szállásadójának panaszkodott, hogy a szomszédos ház ablakából lengén öltözött fiatal urak szoktak kinézni.

— De hiszen nem lehet az ön ablakából odalátni, — vigasztalja a háziur.

— Nem? Tessék csak felmászni az asztalra, onnan majd meglátja a szemtelenekeket.

Ments Isten, hogy védeni akarnám a játékot. Azt tartom azonban, hogy a törvény, amely bünteti a hazard-játék bizonyos faját, igazságtalan, és fogyatékos lesz mindaddig, a míg nem bünteti a hazard-gibiczet is. Mi a gibicz? Egy ember, a ki

veszély és rizikó nélkül élvezi a játék izgalmait. A dolus épp úgy meg van benne, mint a játékosban; néha még nagyobb mértékben is. Oh, ha sejténé a királyi kuria, hogy mi történik néha a gibicz lelkében! A játékos a nagy huszonegyben vesz egy kilenczest... „Áll ötven forint!“ — mondja. A gibicz csak hallgat és töpreng. Vesznek rá egy felsőt — kilencz és három tizenkettő... A játékos nem mond semmit, mivel fél a tizestől. A gibiczet azonban elragadja a titkos szenvedélye „Áll még száz“, — „még kétszáz!“ Ezt persze csak befelé mondja. Vesznek egy tizest — fucscs! A játékos, bár bölcs volt és mértékletes ötven forint erejéig bűnhődik. A gibicznek pedig, bár hazard volt és esztelen, még jutalma az a tudat, hogy vesztetett volna kétszáz forintot, de nem veszített.

A gibicz élvezete nagyobb, mint a játékosé, mert ő reá nézve minden egyes osztás egy-egy erkölcsi győzelmet jelent. Ha beüt a titkos kombinációja, akkor annak örül, hogy igaza volt. Ha nem üt be, akkor meg annak örül, hogy nem kell fizetnie.

Miként sok kocza-technikus a kormányozható léghajó kérdésének megoldásán fáradozik, úgy nem egy gibicz elmélkedik a kormányozható játékszerencse problémáján — érte ez alatt a korrekt játék esélyeinek észszerű kiaknázását. E sorok írója is alkotott erre vonatkozólag három alapszabályt, a melyeknek azonban csak hosszú időn át rendszeresen játszó ember vehetné hasznát. Ime:

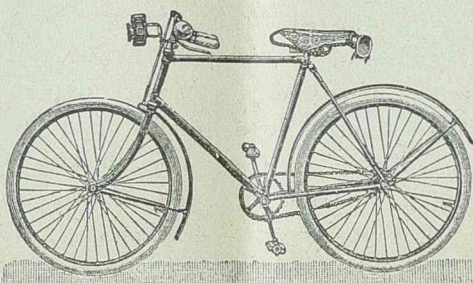
1. Soha se reszkirozz több pénzt, mint a mennyit a partneredtől nyerhetsz. Ha ezt az összeget elvesztetted, hagyd abba a játékot.

2. Szerencse és szerencsétlenség nem ugrándozik, hanem rendszeren turnusokban jár. Azért, ha nyersz, emeld föl a tételt. Ha vesztesz, szállítsd le a minimumra. A ki a pénze után fut, kitöri a nyakát.

3. Ha korlátlan pénz fölött rendelkező bank ellen játszol, szabad meg előre a nyeresi és a vesztesé maximumodat. Az összeg, a mit rászánsz a veszteségre, sokkal kisebb legyen, mint az, a melylyel beérnéd, ha nyernél.

Ime, három csálhatatlan szabály, a melyet minden játékos és gibicz ismer és melyet még nem tartott be egyetlen egy sem.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Egy alig használt, kitűnő szerkesztű valódi angol

Helical Premier Biczikli

eladó. — Csim e lap kiadóhivatalában megtudható.

1491—1900. szám.
tlkvi.

Hirdetmény.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint teleklönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Parajd és vidéke községi hitelszövetkezet végrehajtónak, Bokor János végrehajtást szenvedő ellen 480 kor. s jár. kielégítése végett ezen kir. törvény-

szék területéhez tartozó, a parajdi 1020. tjkönyvbe 413996/1. és 3996/2. hrsz. ingatlan 600 kor. vételárban az 1900. évi június hó 19. napján d. e. 9 órákor megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek el fognak adatni.

A venni szándékozók tartoznak a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni. Az árverés további feltételei a hivatalos órák alatt a tlkvi hatóságnál tekinthetők meg.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Sz.-Udvarhelyt, 1900. évi márczius 15.

Demény,

kir. tsvszéki egyes bíró

Pártoljuk a hazai ipart!

A Székelyföldön sok olyan sör kerül forgalomba, mely nem idevaló gyártmány, pedig

Bürger Albert

marosvásárhelyi

sörfőzdéjében olyan sör készül, mely bátran vetekedhetik a külföldi gyártmánnyal.

Kérjük ennél fogva a nagyérdemű közönséget a székely ipart pártolni és a vendéglőben csakis

marosvásárhelyi

sört

követelni.

Pártoljuk a hazai ipart!

Rendelmények Bürger Albert sörfőzdéjébe Maros-Vásárhely címzendők.

Árjegyzék iránti megkeresés Bürger Albert M.-Vásárhely, sörfőzdé címzendők.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító, bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tageszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakarta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter-cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT cs. és kir. udvari szállítók.

M. kir. államvasútak.

Nyári menetrend.

Érvényes 1900. május 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely érk.	159		620
731			316	Bikafalva	140		601
743			329	Bögöz	127		547
807			384	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		453
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	érk. Héjjasfalva ind.	1148		414
909			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva érk.		1112	403
951	533	1140	532	Segesvár		1053	340
	654	101		érk. K.-Kapus ind.		945	213
		419		N.-Szeben			
	656	125		ind. K.-Kapus érk.		943	158
	849	433		érk. Kocsárd ind.		752	1054
		1030		M.-Vásárhely		1030	115
	854	443		ind. Kocsárd érk.		750	1042
	1046	645		Kolozsvár		555	833
	231	1117		Nagy-Várad		211	342
	750	620		érk. Budapest ind.		915	830

☛ Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.

☛ Az éjjeli idő esti 600 órától reggeli 559 perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitüntetve,

☛ Utánnymomat nem díjaztatik. ☛